

Magyar Kultúra Napja 2017 – Együtt Szaval a Nemzet
1. vers

Kölcsey Ferenc: A Himnusz

2017. január 22.

Isten áld meg a' Magyar
Jó kedvvel; bőséggel,
Nyújts feléje védő kart
Ha küzd ellenséggel,
Bal sors a' kit régen tép
Hozz rá víg esztendőt,
Meggúnyhódta már e' nép
A' múltat 's jövőndőt!

Őseinket felhozád
Kárpát szent bérczére,
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére.
'S merre zúgnak habjai
Tiszának, Dunának
Árpád hős magzatjai
Felvirágozának.

Érttünk Kunság mezejin
Ért kalászt lengettél,
Tokaj szőlőveszszejin
Nektárt csepegtettél.
Zászlónk gyakran plántálád
Vad Török sánczára,
'S nyögte Mátyás bús hadát
Bécsnek büszke vára.

Hajh, de bűneink miatt
Gyúlt harag kebledben,
'S elsújtád villámidat
Dörgő fellegedben,
Most rabló Mongol nyilát
Zúgattad felettünk,
Majd Töröktől rabigát
Vállainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain
Ozman vad népének
Verthadunk csonthalmain
Győzedelmi ének?
Hányszor támadt tennfiad
Szép hazám kebledre,
'S lettél magzatod miatt,
Magzatod hamvedre?

Bújt az üldözött 's felé
Kard nyúl barlangjában,
Szertenézett és nem lelé
Honját a' hazában.
Bércre hág és völgybe száll,
Bú 's kétség mellette,
Vérözön lábainál,
'S lángtenger felette.

Vár állott, most kőhalom;
Kedv 's öröm röpkedtek,
Halálhörgés, siralom
Zajlik már helyettek.
S ah, szabadság nem virúl
A holtnak véréből,
Kínzó rabság könnye hull
Árvánk hő szeméből!

Szánd meg Isten a' Magyar
Kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kinjának.
Bal sors a' kit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Megbünhődte már e' nép
A' múltat 's jövőndőt!

Magyar Kultúra Napja 2017 – Együtt Szaval a Nemzet

2. vers

Füle Lajos: Tégy uram engem áldássá

Tégy, Uram, engem áldássá, Lelkedet úgy várom!
Tedd te a szívem hálássá, hogy neked szolgáljon.
Bárhová küldesz, ajkamról zengjen az új ének.
Tégy, Uram, engem áldássá, oly sok a bús élet.

Tégy, Uram, engem testvérré, Lelkedet úgy kérem,
Tedd te a szívem, tedd késszé, bízni a testvérben.
Sejteni engedd, mit érez: boldog-e, szenved-é?
Vígy közelebb a testvérhez, népedet tedd eggyé!

Magyar Kultúra Napja 2017 – Együtt Szaval a Nemzet

3. vers

KOSSUTH NÓTA – Kossuth Lajos azt üzenté

Kossuth Lajos azt üzenté,
Elfogyott a regimentje.
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza.

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza.

Kossuth Lajos íródiák.
Nem kell neki gyertyavilág:
Megírja ő a levelet
A csillagok fénye mellett.
Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

2017. január 22. – NEMZETI SZAVALÁST KÖVETŐ BESZÉD

Kossuth Lajos 1848. szeptember 24-i ceglédi beszéde (részlet)

Szaválás helye: Cegléd – Szabadság tér

Ceglédnek népe, nemzetem büszkesége!

Kérni jöttem tőletek, midőn lelkes soraitokat szemlélem, szűnik bensőmben a kétség, nem marad védtelen szegény árva hazánk. Tudjátok mindannyian, minő cél vezérelt bennünket, midőn ide egybehívtunk benneteket, mégis kimondom.

Álnok hitszegők el akarják venni tőlünk az áprilisban kivívt szabadságunkat, s mindazokat a jogokat, amelyeket maga öfelsége, a császár biztosított számunkra.

Jellasics hordái császári zászlók alatt a szent magyar földet rabolják, fosztogatják. Szőlőink híres borát idegenek prédálják fel.

Veszélyben a haza! Sorsdöntő órák előtt áll nemzetünk. A kérdés az, hogy: Veszni hagyjuk kivívt jogainkat, függetlenségünket? Odahajtuk büszke magyar fejünket a császári sas karma alá? A válasz: NEM!

Én esküszöm az igazságos Istenre, hogy hazánk szabadságából elrabolni egy hajszálnyit nem engedek!

Hajdan, midőn a hazát veszély fenyegette, szent királyaink véres kardot hordattak körül az országban. Én zászlót ragadék kezembe, és e zászló alá hívom e város polgárait.

Honfitársaim!

Cegléd polgárai!

A nemzet sorsa

a ti kezetekben van.

Testvérek vagyunk mindnyájan.

Választanunk kell

a szabadság

és szolgaság között.

Gondoljunk őseinkre,

kik a szabadságot választották!

Ragadjunk mi is fegyvert

hazánk oltalmára!

Fordítsuk fegyvereinket

az árulók,

a hitszegők ellen!

Fegyverbe szólítom

e város lakóit.

Hozzunk áldozatot

a haza szent oltárán!

Ha magyar vér folyik,

folyjon a szabadságért,

ne idegen célokért

és ne idegen földön!

Most,

hogy titeket látlak,

tudom,

hogy oly hatalmas e nép,

hogy ha fölkel

és összetart,

Magyarországon

a pokol kapui sem vesznek erőt.

Az összerogyó ég boltozatait is

képes karjával fenntartani.

Harcunkhoz adjon erőt

a magyarok Istene,

hitünk igazsága,

népünk szabadság szeretete!

Fegyverbe hát!

Győzni fogunk!